

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2025/30/1225

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellante], [studentnummer], tegen de beslissing van de Examencommissie van de Faculteit der Geneeskunde van de Vrije Universiteit Amsterdam, (hierna: verweerster) waarbij in het coschap Verloskunde en Gynaecologie van appellante fraude is vastgesteld en aan haar een sanctie is opgelegd.

I. Loop van het geding

Namens appellante heeft mr. R. Verspaandonk bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: het College) op 22 april 2025 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster van 15 april 2025 waarbij is vastgesteld dat appellante fraude heeft gepleegd tijdens het coschap Kindergeneeskunde. Verweerster heeft op grond daarvan aan appellante de sanctie opgelegd dat zij wordt uitgesloten van deelname aan toetsing voor een periode van drie maanden nadat het coschap Kindergeneeskunde is afgerond en dat zij het coschap Verloskunde en gynaecologie over moet doen. Op 1 mei 2025 is de ontvangst van het beroepschrift bevestigd en heeft het College aan verweerster gevraagd om in overleg met appellant na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant uitgenodigd voor een gesprek op 13 mei 2025. Er is geen minnelijke schikking tot stand gekomen. Verweerster heeft op 27 mei 2025 een verweerschrift ingediend.

Appellante heeft tevens verzocht om het toewijzen van een voorlopige voorziening. Op 30 april 2025 heeft de voorzitter van het College, mr. H. Bolt, het verzoek om een voorlopige voorziening mondeling, in bijzijn van partijen, toegewezen. De voorzitter van het College heeft bepaald dat de schorsing van drie maanden wordt opgeschort tot het moment waarop het College uitspraak heeft gedaan op het beroep. Het verzoek om het toekennen van een voorlopige voorziening is daarmee afgehandeld.

Appellante heeft om een vergoeding van de proceskosten gevraagd.

Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 18 juni 2025. Appellante was bij de zitting aanwezig, samen met gemachtigde en mevrouw B. Seker (vriendin van appellante). Namens verweerster waren dr. P.C.A.M. Bakker (voorzitter) en mr. drs. A.C van Dijk (juridisch medewerker examencommissie) aanwezig.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Appellante volgt de masteropleiding Geneeskunde. In het kader van het Programmatisch toetsen binnen de masteropleiding lopen studenten coschappen, waarvoor zij ingevulde en door de begeleider goedgekeurde feedbackformulieren moeten verzamelen.

Verweerster heeft melding ontvangen van L.S. Schrevel, coördinator masteropleiding geneeskunde, dat appellante tijdens het coschap Verloskunde en gynaecologie, nadat ze opdracht had gekregen om meer feedback te verzamelen, 21 formulieren zelf ingevuld zonder betrokkenheid van een supervisor. De zaak is aan het licht gekomen omdat een feedbackgever aan de leerhuiscoördinator te kennen had gegeven zich niet in de gegeven feedback te herkennen. De coördinator masteropleiding geneeskunde heeft verweerster verzocht om deze melding te onderzoeken. Verweerster heeft in reactie daarop een onderzoek ingesteld naar het vermoeden van fraude. Op 31 maart en 14 april 2025 heeft verweerster met appellante gesproken over de fraudemelding.

Op grond van het onderzoek is verweerster tot de beslissing gekomen dat sprake is van fraude. Naar de mening van verweerster is het zelf invullen van feedbackformulieren en vervolgens afsluiten zonder dat een akkoord van de feedbackgever is verkregen een vorm van het figneren van feedback op datapunten in het portfolio. Verweerster heeft op grond daarvan aan appellante de sanctie opgelegd dat zij wordt uitgesloten van deelname aan toetsing voor een periode van drie maanden nadat het coschap Kindergeneeskunde is afgerond en dat zij het coschap Verloskunde en Gynaecologie over moet doen.

III. Standpunten van partijen

Standpunt van appellante

Appellante is het niet eens met de beslissing van verweerster. Zij benadrukt dat zij alle eerdere coschappen in Verloskunde en Gynaecologie succesvol heeft afgerond. Tijdens het coschap in het Spaarne Gasthuis ervoer zij echter een negatieve werksfeer en voelde zij zich nauwelijks betrokken bij het team. Ze werd regelmatig buitengesloten, onder meer bij een badbevalling en op de polikliniek, terwijl zij juist gemotiveerd was om actief deel te nemen en veel te leren.

Appellante stelt dat er aanvankelijk geen klik was met haar werkplekbegeleider, dr. Voskamp. Dit werd duidelijk tijdens een tussentijdse beoordeling, die oorspronkelijk door een arts-assistent zou worden uitgevoerd. Op 28 februari 2025 nam dr. Voskamp dit gesprek over. Tijdens dit gesprek kreeg appellante onverwacht kritiek op haar functioneren: haar leerdoelen zouden onvoldoende worden behaald, haar communicatie kon beter, ze zou niet assertief genoeg zijn en haar kennis zou tekortschieten. Dit was de eerste keer dat zij dergelijke feedback ontving, en zij schrok hiervan. Toen zij om toelichting vroeg, kreeg zij geen concrete voorbeelden. Wel werd haar geadviseerd zich extra in te zetten op de polikliniek en werd afgesproken dat er een vervolgesprek zou volgen. Ook werd haar gevraagd feedback te verzamelen, aldus appellante.

Appellante ging daarmee aan de slag, maar trof ook op de polikliniek een negatieve sfeer aan. Er waren geen aparte poli's voor coassistenten, het was vaak te druk of er liep een Arts in opleiding tot specialist (AIOS) mee, waardoor actieve deelname volgens haar lastig was. Zelfs met een goede voorbereiding kon zij soms niet meedoen. Daarnaast deden zich twee voorvallen voor waardoor zij zich niet welkom voelde. Desondanks bleef zij zich volledig inzetten en leverde zij, volgens afspraak, feedbackformulieren in bij dr. Voskamp.

Volgens appellante heeft zij uit eigen beweging aangegeven dat zij de formulieren zelf had afgesloten, omdat er onvoldoende tijd was om deze nog door de feedbackgevers te laten ondertekenen. Appellante stelt dat het nooit haar bedoeling is geweest om dr. Voskamp te misleiden; zij wilde juist laten zien wat zij had gedaan en hoe zij had gereflecteerd. Behalve het zelf afsluiten, week haar aanpak niet af van het reguliere traject. Volgens appellante had de melding aan de leerhuiscoördinator betrekking op de intrekking van de formulieren, niet op het zelfstandig goedkeuren daarvan.

Tijdens het vervolgesprek met dr. Voskamp legde appellante uit waarom zij de formulieren zelf had afgesloten. Dr. Voskamp begon daarop zijn stem te verheffen. Toen appellante aangaf zich onveilig te

voelen, schakelde hij leerhuiscoördinator mevrouw Witte in, die ook als vertrouwenspersoon optrad. Vanaf dat moment vond het gesprek telefonisch met haar plaats. Volgens appellante klopt de weergave van dit gesprek in het besluit niet. Zij benadrukt dat zij de formulieren de avond ervoor had afgesloten, omdat ondertekening niet meer haalbaar leek. Mevrouw Witte adviseerde haar de formulieren via de opleiding te laten intrekken, wat appellante direct heeft gedaan. Vervolgens diende zij de formulieren opnieuw in, met dezelfde inhoud. Deze zijn vervolgens alsnog goedgekeurd door de begeleiders, zonder aanpassing van de eerder ingevulde feedback.

Appellante heeft vervolgens gevraagd aan dr. Voskamp hoe het verder moest met het coschap. Hij toonde begrip en gaf aan dat zij het coschap kon voortzetten. Hij bemoeide zich verder niet meer met de formulieren; dat was volgens hem een zaak tussen appellante en de opleiding. Het coschap werd niet onderbroken en uiteindelijk volgens appellante met een voldoende afgerond. Geen van de betrokkenen zag aanleiding om appellante niet te beoordelen of haar een onvoldoende te geven. Appellante wijst erop dat de inhoudelijk overwegend identieke formulieren uiteindelijk alsnog zijn goedgekeurd.

Hoe de kwestie bij de coördinator van de masteropleiding terecht is gekomen, is appellante niet duidelijk. Zij vermoedt dat dit voortkomt uit een gesprek tussen mevrouw Schrevel en mevrouw Witte, waarbij de laatste de situatie rondom het afsluiten van de formulieren heeft besproken. Appellante had haar immers in vertrouwen genomen als vertrouwenspersoon.

Appellante is van mening dat de beschuldiging van fraude ongegrond is. Er is volgens haar geen sprake van handelen waardoor een juist oordeel over haar kennis, inzicht of vaardigheden onmogelijk is geworden. Zij heeft geen feedback verzonden en geen handtekeningen vervalst. De ingevulde informatie was bedoeld voor reflectie. In dat kader wijst appellante erop dat het de gangbare praktijk is om een vooraf ingevuld feedbackformulier aan de begeleider toe te sturen. Een leeg formulier wordt nooit ingevuld door een begeleider. Bovendien heeft zij de situatie zelf gemeld en is haar de kans geboden om zich verder te bewijzen, wat zij ook heeft gedaan. De formulieren zijn uiteindelijk alsnog op de juiste wijze bekrachtigd. Onder deze omstandigheden is volgens appellante geen sprake van fraude.

Achteraf erkent appellante dat het verstandiger was geweest om te vragen of de feedback op een andere manier kon worden aangeleverd. Zij betreurt dat zij dit niet heeft gedaan. Voor zover zij weet, kon de informatie niet lokaal worden opgeslagen, waardoor zij gebonden was aan het formulier. De tijd om de gegevens in te dienen was beperkt, en zij wilde niet het risico lopen niet beoordeeld te worden. Daarom voelde zij zich genoodzaakt op deze manier te handelen. Gezien de omstandigheden vindt zij niet dat haar dit kan worden aangerekend – zeker niet nu zij de situatie zelf heeft gemeld, inclusief de aanleiding, zo stelt appellante.

Appellante voert aan dat de door verweerster opgelegde sanctie – uitsluiting van toetsing voor drie maanden en het opnieuw moeten volgen van het coschap Verloskunde en Gynaecologie – onterecht is. Volgens haar is geen sprake van fraude zoals bedoeld in artikel 17 van de Regels en Richtlijnen (R&R), en ontbreekt daarmee de grondslag voor het opleggen van een sanctie.

Daarnaast stelt appellante dat er geen juridische basis is om haar te verplichten het coschap opnieuw te doorlopen. Zij heeft het coschap immers met een voldoende afgerond. Dit ondanks het feit dat de tussentijdse beoordeling mede gebaseerd was op de feedbackformulieren die door verweerster ter discussie zijn gesteld. Volgens de examiner(en) heeft dit echter geen afbreuk gedaan aan het verkrijgen van een goed beeld van haar kennis, inzicht en vaardigheden. Het behaalde resultaat is bovendien niet ongeldig verklaard door de examiner(en) of door verweerster. Er ontbreekt dus een gegronde reden om het coschap opnieuw te laten volgen.

Tot slot merkt appellante op dat zij uit de R&R niet heeft kunnen afleiden dat de opgelegde sanctie een gebruikelijke maatregel is. Zij is van mening dat verweerster inzicht moet geven in het beleid dat op dit punt wordt gehanteerd. Voor appellante wordt niet duidelijk waarom verweerster heeft gekozen voor een uitsluiting van deelname aan toetsen voor de duur van drie maanden.

Standpunt van verweerster

Verweerster blijft bij haar standpunt dat appellante fraude heeft gepleegd en acht de opgelegde sanctie gerechtvaardigd. Volgens verweerster is sprake van fraude zoals omschreven in artikel 17, lid 1 van de Regels en Richtlijnen Masteropleiding Geneeskunde VUmc-compas '15 (R&R), waarin fraude wordt gedefinieerd als *“elk handelen of nalaten waardoor een juist oordeel over de kennis, het inzicht of de vaardigheden van een student geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt.”* In het bijbehorende Protocol fraude (bijlage 2 van de R&R) wordt onder meer het fingeren van feedback op datapunten in het portfolio expliciet als fraude aangemerkt.

Verweerster stelt dat het zelfstandig invullen en afsluiten van feedbackformulieren, zonder toestemming van de feedbackgever, valt onder het fingeren van feedback. Daarmee is volgens haar sprake van fraude in de zin van artikel 7.12b, lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), op grond waarvan een student voor maximaal één jaar kan worden uitgesloten van deelname aan tentamens of examens.

In reactie op de stelling van appellante dat zij uit eigen beweging aan haar werkplekbegeleider heeft gemeld dat zij de formulieren zelf had afgesloten, heeft verweerster een tijdlijn opgesteld. Volgens deze tijdlijn blijkt niet dat appellante dit tijdens het gesprek met dr. Voskamp heeft aangegeven. Voorafgaand aan dat gesprek zou via een arts-assistent aan de leerhuiscoördinator zijn gemeld dat er formulieren waren uitgezet en binnen een etmaal weer waren ingetrokken, waardoor er geen gelegenheid was om deze te bekijken of goed te keuren. Mevrouw Witte heeft appellant hierover telefonisch benaderd. Tijdens dat gesprek gaf appellante aan te willen stoppen met het coschap, maar werd zij aangemoedigd om het coschap op correcte wijze voort te zetten en de eerder afgesloten formulieren te vervangen door nieuwe, aldus verweerster.

Naar aanleiding van een e-mail van appellante, waarin zij verzocht bepaalde formulieren uit haar portfolio te verwijderen, heeft de opleiding contact opgenomen met het Spaarne Gasthuis. Een medewerker van de opleiding controleerde daarop het portfolio en stelde vast dat 21 documenten waren afgesloten zonder overleg met een supervisor. Op basis hiervan is, volgens de meldplicht, een vermoeden van fraude doorgegeven aan verweerster.

Op 14 maart 2025 zijn de tussen- en eindevaluatie van het coschap ingevuld. Daarbij werd erkend dat het voorval een leerervaring voor appellante was, maar ook dat zij tijdens het coschap onvoldoende proactief was. Om die reden was het onderdeel professioneel gedrag volgens verweerster niet op niveau. Dit is verwoord in de eindevaluatie.

Verweerster stelt dat uit verklaringen van medewerkers van het Spaarne Gasthuis blijkt dat appellante niet uit eigen beweging melding heeft gemaakt van het zelfstandig afsluiten van de formulieren. Zowel in de oorspronkelijke melding als in de later opgestelde tijdlijn wordt consistent beschreven dat de kwestie aan het licht kwam na een melding van een feedbackgever, waarna dr. Voskamp appellante confronteerde. Volgens het besluit van 15 april 2025 erkende appellante toen haar handelwijze. Pas in het beroepschrift heeft zij een andere lezing van de feiten gegeven. Verweerster heeft er geen zicht op of de nadien ingediende feedbackformulieren dezelfde feedback bevatte als de eerder ingediende formulieren.

Verweerster benadrukt dat het achteraf erkennen van een frauduleuze handeling het frauduleuze karakter ervan niet wegneemt. Zij beschouwt de situatie als ernstige fraude, mede omdat het vertrouwen in de betrouwbaarheid van beoordelingen in het geding komt wanneer deze (mede) zijn gebaseerd op niet-gecontroleerde verklaringen van appellante. Dat appellante de formulieren vervolgens alsnog op de juiste manier heeft voorgelegd aan de begeleiders en die feedback niet afwijkt van wat eerder is ingediend, neemt niet weg dat het zelf goedkeuren van formulieren fraude is. Om herhaling te voorkomen, heeft verweerster de masteropleiding verzocht het systeem (Scorion) aan te passen, zodat deze werkwijze in de toekomst niet meer mogelijk is. De opleiding heeft toegezegd dit per 3 juni 2025 te realiseren.

Volgens artikel 5 van het fraudebeleid van verweerster moet bij vastgestelde fraude een sanctie worden opgelegd die in verhouding staat tot de ernst van de situatie. Gezien het grote aantal formulieren en de omstandigheden waaronder dit heeft plaatsgevonden, acht verweerster de sanctie van drie maanden uitsluiting van toetsing proportioneel. De omstandigheden zijn volgens haar niet zodanig zwaarwegend dat

van een sanctie kan worden afgezien. Verweerster legt uit waarom gekozen is voor de duur van drie maanden. Die is gebaseerd op een eerder vergelijkbaar geval, waarbij een uitsluiting van zes maanden is opgelegd. In dat geval ging het echter om een ander aantal feedbackformulieren. Bij appellante is ook rekening gehouden met de omstandigheden die appellante heeft aangevoerd met betrekking tot het verloop van het coschap en is meegewogen dat het systeem de handelswijze van appellante toeliet. Tot slot stelt verweerster dat appellante het coschap Verloskunde en Gynaecologie opnieuw moet volgen, omdat haar handelwijze ertoe heeft geleid dat geen betrouwbaar beeld kon worden gevormd van haar kennis, inzicht en vaardigheden. Deze beslissing is afgestemd met de voorzitter van de masterbeoordelingscommissie.

IV. Overwegingen van het College

Het beroep van appellante is tijdig ingesteld en voldoet ook overigens aan de wettelijke eisen.

Het is ingevolge artikel 7.12b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) aan verweerster om onderzoek te doen naar aanleiding van een melding van een vermoeden van fraude bij toetsing. Ingevolge artikel 7.12b lid 3 van de WHW heeft verweerster daartoe een regeling vastgesteld, te weten de Regels en Richtlijnen van de Masteropleiding Geneeskunde VUmc-compas '15 (de R&R).

Het gaat in dit beroep om de vaststelling van fraude tijdens het coschap Verloskunde en Gynaecologie. Verweerster heeft vastgesteld dat appellante fraude heeft gepleegd door het fingeren van feedback op datapunten in het portfolio.

In artikel 17 lid 1 van de R&R is bepaald dat onder fraude wordt verstaan ieder handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden, of die van een andere student, geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt. In het bijbehorende Protocol fraude (bijlage 2 van de R&R) wordt het fingeren van feedback expliciet als fraude aangemerkt.

Uit het dossier blijkt dat appellante de door haar ingevulde feedbackformulieren in eerste instantie zelfstandig heeft goedgekeurd. Hierdoor kregen de begeleiders destijds geen gelegenheid om de formulieren te beoordelen en van hun akkoord te voorzien. Op advies van de leerhuiscoördinator heeft appellante vervolgens de opleiding verzocht om deze formulieren uit haar portfolio te verwijderen. Zij verklaart dat zij daarna inhoudelijk dezelfde formulieren opnieuw aan de begeleiders heeft voorgelegd, die deze alsnog hebben goedgekeurd. Appellante heeft het coschap mogen afronden en heeft een eindbeoordeling ontvangen. In deze beoordeling is het onderdeel Professioneel gedrag beoordeeld met een 'twijfel', naar aanleiding van de gang van zaken rond de feedbackformulieren.

Het is bij het opleggen van een sanctie wegens fraude aan verweerster om te onderbouwen dat appellante de regels heeft overtreden. De bewijslast rust bij een dergelijk belastend besluit op verweerster, waarbij buiten redelijke twijfel vast moet komen te staan dat de student heeft gefraudeerd.

Het College oordeelt, op basis van het door verweerster overgelegde dossier en de verklaring van appellante in beroep – welke niet door verweerster is weerlegd – dat niet voldoende is aangetoond dat sprake is van fraude, die in deze zaak zou bestaan uit het fingeren van feedback. Hoewel vaststaat dat appellante in eerste instantie de 21 feedbackformulieren zelf heeft goedgekeurd, staat daarmee nog niet per definitie vast dat deze feedback verzonnen is of (in grote mate) afwijkt van de feedback die wel degelijk is gegeven. Appellante heeft de feedbackformulieren met dezelfde inhoud opnieuw aan haar begeleiders voorgelegd, die deze alsnog op de procedureel juiste wijze hebben goedgekeurd. Verweerster heeft geen verklaringen of andere bewijsstukken overgelegd van (concrete) begeleiders die hebben verklaard dat de feedback (substantieel) onjuist of vervalst was. Uit navraag door het College op de zitting bleek dat verweerster geen onderzoek heeft gedaan naar het antwoord op de vraag of en in hoeverre de feedback op de formulieren anders was voor en na het op juiste wijze goedkeuren in het digitale systeem, ook al waren de namen en e-mailadressen van de feedbackgevers duidelijk zichtbaar op de 21 feedbackformulieren. Het College is van oordeel dat het besluit van verweerster niet op voldoende zorgvuldige wijze tot stand is

gekomen en dat de motivering van het besluit van verweerster de beslissing tot sanctionering niet kan dragen.

Ten aanzien van het verzoek van appellante om vergoeding van de proceskosten overweegt het College als volgt. Nu het College het beroep gegrond verklaart en de beslissing van 15 april 2025 vernietigt, bestaat er grond voor het vergoeden van proceskosten.

Bovenstaande overwegingen leiden tot de volgende uitspraak.

V. Uitspraak

Het College:

- verklaart het beroep gegrond en vernietigt het besluit van verweerster voor zover het de vaststelling van fraude en het opleggen van een sanctie op grond van artikel 17 van de R&R betreft;
- gelast verweerster conform het Besluit proceskosten bestuursrecht de kosten van juridische bijstand aan appellante te vergoeden, ten bedrage van € 2588,- (2 punten voor het indienen en behandelen van het verzoekschrift ter zitting inzake de voorlopige voorziening 1 punt voor het indienen van het beroep schrift en 1 punt voor het verschijnen bij de hoorzitting).

Aldus gedaan te Amsterdam, op 15 augustus 2025, door prof. mr. P.J. Huisman, voorzitter, prof. dr. J. Fidom en dr. J.R. Haanstra, leden, in aanwezigheid van mr. S.A. Snoeren, secretaris.

prof. mr. P.J. Huisman,
voorzitter

mr. S.A. Snoeren,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Er kan gebruik worden gemaakt van een webformulier voor Veilig Mailen. Er is griffierecht verschuldigd. Zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken.